

SANT ANTONI

Dia desset, celebrarem junts, com a Patró de tots els menorquins, un sant egipci nascut cap a l'any 250. Als vint anys es va prendre seriosament unes paraules que Jesús havia adreçat a un altre jove: "Si vols ser perfecte, vé, ven tot el que tens i segueix-me" (Mt 19,21). Conseqüent amb la crida que sentia, repartí entre els pobres els seus béns i se'n anà al desert vivint com ermità. Fou prest que el desert s'omplí de monestirs. Per açò, Antoni fou anomenat Pare (Abat). Morí als 105 anys.

Uns i altres som qui som gràcies a tot el rebost que hem rebut de la nostra història passada. El passat ens acompanya com un estel mentre feim camí. Record com el 2022 vam viure a Ciutadella l'acte institucional de Sant Antoni on es va procedir al lliurament de la Medalla d'Or, a títol pòstum, al Sr. Pere Melis i Pons. Havent tingut la sort de conèixer en profunditat al Sr. Melis, a l'homilia de la celebració de la seva missa funeral -5 d'octubre del 2005-, vaig comentar: "Pere Melis, a poc a poc, va fer-se amb l'ànima no tan sols de les paraules, sinó amb la del seu testimoni". Com el sant egipci, com Pere Melis, com tants i tantes d'altres, les persones de fe creim que el camí que condueix al Regne, que condueix al cor de Déu, no és altra que el de la humilitat i del silenci sonor dels grans místics, dels vertaders prohoms amb qui convé fixar-nos i aprendre.

I tant com ens ha d'importar el present, però també ens ha d'importar el passat. La referència que tenim gravada al cor, personalment i com a poble, de tantes persones i circumstàncies que han viscut i ens han transmet valors que hem de conservar. Progressar no vol dir deixar de conservar celebracions, costums, circumstàncies, persones que ens han marcat per la seva capacitat d'acollir amb profunditat valors que són el fonament de la bona convivència i de la pau. No hi ha progrés allà on no es conserven valors que són necessaris sempre a favor del respecte i de la pau que tots mereixem

Celebrant la festa de St. Antoni, desitgem-nos: Capacitat de diàleg obert i sin cer, respecte a les diferències, estima i valoració de la nostra idiosincràsia, capacitat de superar temptacions que ens aparten del bé.

A Menorca, molts s'ano menen Antoni i Antònia. A tots felicit recordant que el sant va ser amant del desert, del silenci, del dejuni i de la pregària. Qui es deixa amarrar de silenci retorna a la paraula la seva noble sabidoria i s'aparta de parlar per parlar.

Tenint present que Sant Atanasi, bisbe d'Alexandria i contemporani de Sant Antoni, el definia així: "Uns l'estimaven com a fill, altres com a germà", em deman: els menorquins, tenint-lo com a Patró, ¿ens disposam a formar-nos en el taller dels valors que a tots ens convé conservar i que ens transmet la nostra història personal i popular? Conservar valors val la pena.

J. Bosco Faner Bagur